

Контрольний твір – роздум за повістю А. Чайковського

Тема: чого нас навчає повість А. Чайковського «За сестрою»?

На мою думку, повість Чайковського «За сестрою» навчає нас таким звичайним і, водночас, вражаючим людським рисам, як вірність, здатність любити, гідність, сміливість, оптимізм, вдячність.

Повість написана настільки живо і цікаво, що складається враження, наче ти сам усе це бачив і відчував насправді. Коли на початку повісті описували набіг татар на селище Спасівку, аж серце кров'ю обливалося, коли на очах у дітей вбивали і забирали в полон їхніх батьків, коли на очах у батьків кривдять дітей, і коли дитина раптом залишається сама-самісінька, розгублена і налякана.

Навіть читати це дуже тяжко, бо, хоч трохи знаючи історію України, це могло бути правдою. Це і була правда, життя, як воно є. Були загарбники – татари, які здійснювали напади на села, брали дівчат, жінок і чоловіків у полон, а потім розпродавали. Так запросто рушився сімейний спокій. Та й не могло бути ніякої мови про спокій, коли траплялося щось подібне. Але. На фоні усього цього Петро знайшов у собі сили стати справжнім прикладом для наслідування! Так, звісно, що повість це такий собі збірний вимисел, але навіть вигадка мотивує, підштовхує до того, щоб прагнути бути чимось більшим, ніж ти є сьогодні.

Подібні ситуації створюють умови, у яких людина стає героєм. Повість «За сестрою» нагадує нам про те, що сім'я в житті кожної людини – найголовніша, і є абсолютним пріоритетом перед статками, владою і усім іншим. Тому що немає нічого дорожчого за матір і батько, за брата з сестрою, за чоловіка та дружину, за дітей. Повість нагадує нам, що навіть маючи звичайне життя треба пам'ятати про головне, і ніколи не відвертатись від тих, кого ти любиш, від своїх принципів, віри. Не можна нікому дозволяти кривдити себе і давати зламати своє життя просто тим, що ти здався. Ні! Кожен з нас проживає одне – єдине власне життя, і кожен з нас несе відповідальність за своє життя, а свої вчинки і за своє щастя. Павло не послухався батька, коли у того опустились руки. Він-таки довів своє. Врятував і себе, і сестру. Він проявив вірність собі, у першу чергу.

В наш час, коли навколо безліч різних авторитетних відомих людей, таких різних, дуже важливо не піддатись на чийсь вмовляння або погрози, і йти власним шляхом. Слухати себе і своє серце. Дослухатись до того доброго і щирого, що закладено в нас нашими батьками ще з дитинства.

Завжди треба пам'ятати про те, хто ти насправді, і заради чого ти робиш будь-що у своєму житті. І тоді все буде добре. Так само, як і в кінці повісті «За сестрою».